

F.t.l. vedr. rettens pleje

Dette synspunkt har i øvrigt bred tilslutning blandt de folkevalgte medlemmer af landets lokalnævne, hvilket kom til udtryk under den konference for de kommunale lokalnævnrepræsentanter, som justitsministeriet i marts 1980 arrangerede i samarbejde med Kommunernes Landsforening.

7. a. Det har i den offentlige debat været gjort gældende, at politiets deltagelse – selv som et mindretal – i lokalnævnenes afgørelser om undersøgelser af klagesager må anses for uheldig.

Der foreligger ikke for justitsministeriet noget holdepunkt for rigtigheden af den antagelse, at politiets deltagelse i disse afgørelser skulle føre til urigtige afgørelser i lokalnævnene. For at fjerne grundlaget for den nævnte kritik finder justitsministeriet det imidlertid ubetænkeligt at ændre de gældende regler, således at afgørelser om undersøgelser i klagesager træffes alene af de folkevalgte medlemmer af lokalnævnet uden politirepræsentanternes deltagelse i en eventuel afstemning.

Justitsministeriet finder det på den anden side væsentligt, at politimesteren (politidirektøren) og politiets repræsentanter i øvrigt deltager i nævnets behandling af klagerne, idet de pågældendes deltagelse i drøftelserne vil være nødvendig for at sikre, at oplysninger om retsgrundlaget for politiets arbejde og den praktiske måde at udføre arbejdet på kommer til at indgå i drøftelserne. Nævnet kan træffe bestemmelse om, at afstemningen i de enkelte sager skal være hemmelig.

b. Den omstændighed, at en politiforretning er rekvireret af en kommunalbestyrelse eller af en kommunal forvaltning indebærer ikke i sig selv, at de kommunale repræsentanter i lokalnævnet må betragtes som inhabile ved behandlingen af en klage over politiets adfærd i anledning af den konkrete politiforretning. Dette er en følge af, at det alene er den pågældende politimyndighed, der efter de regler, som gælder for politiets virksomhed, bestemmer, hvorledes opgaven skal løses.

I forbindelse med en bestemt type sager – fjernelse af personer, der uretmæssigt opholder sig på en kommunes ejendom – har der imidlertid i enkelte tilfælde været rejst kritik af, at den pågældende kommunes repræsentanter er med til at afgøre, hvorvidt der skal foretages en undersøgelse af klager over politiets adfærd i forbindelse med politiforretningernes udførelse.

Justitsministeriet finder på baggrund af det ovenfor anførte ikke, at denne kritik har været berettiget, men for at undgå, at der kan rejses tvivl om sådanne sagers forsvarlige behandling, foreslås det, at der altid skal foretages en undersøgelse af

klager i forbindelse med sager af den pågældende karakter.

c. Justitsministeriet har endvidere til hensigt ved ændring af de gældende administrative forskrifter på området at gennemføre en ordning, hvorefter klagerne i alle tilfælde får tilbud om ved personligt fremmøde for lokalnævnets formand eller sekretær at redegøre for deres syn på sagen. Det vil i samme forbindelse blive fastsat, at nævnssekretærene i alle tilfælde skal have en juridisk eller forvaltningsfaglig uddannelse eller beklæde en stilling, der forudsætter, at de pågældende har tilsvarende kundskaber.

8. Gennemførelse af forslaget kan ikke antages at medføre øgede statslige eller kommunale udgifter, ligesom forslagets gennemførelse ikke kan antages at medføre nævneværdige administrative konsekvenser for det offentlige.

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 7 a.

Til nr. 2

Ændringen er af redaktionel karakter, idet allerede den gældende regel i § 1019 b, stk. 1, i praksis forstås således, at lokalnævnene har mulighed for at undlade at iværksætte undersøgelse i tilfælde, hvor lokalnævnet finder, at sagen efter alt foreliggende er tilstrækkeligt oplyst.

Til nr. 3

Der henvises til det anførte i pkt. 7 b i de almindelige bemærkninger.

Omfattet af bestemmelsen vil efter formuleringen være klager over politiets adfærd under visse sager om fjernelse af personer, som overtræder bestemmelserne i straffelovens § 264 eller bestemmelser i politivedtægterne svarende til normalpolitivedtægtens § 3 og § 16.

Bestemmelsen omfatter alene politiforretninger, som en kommune har anmodet politiet om at foretage. Bistand, der ydes af politiet efter anmodning fra fogedretten i forbindelse med ind- og udsættelsesforretninger i kommunale ejendomme, vil således ikke være omfattet.

Til § 2